

Vägledning vecka 14

Gud tillkännager vägen, och tjänarnas sinne är öppna

Vägledning: Tron som formade Jesus

När vi tittar på en väns fotoalbum, så är några av de mest intressanta bilderna de som är på vår väns farföräldrar och föräldrar. Vi stirrar in i dessa ansikten, inte bara för att leta efter vissa likheter, utan också för att urskilja något av karaktären, egenskaperna och personligheten hos vår vän.

Denna vecka kommer vi att använda de första kapitlen i Matteus och Lukas i sökandet efter vår växande önskan att lära känna Jesus mer fullständigt, och för att vi skulle kunna växa i kärlek och innerlighet till Honom, eftersom vi vill följa Honom mer obehindrat.

Vår metod under den här veckan kommer att vara att titta stint in i ansiktet på Sakarias och Elisabet,

Maria och Josef, och söka efter vad de berättar om vår vän Jesus. Vi kommer att försöka gå in i dessa scener mitt i vår hektiska, vardag. Vi kommer att försöka lära oss om Jesus karaktär och personlighet genom att studera den tro som formade honom.

Denna typ av bön behöver man öva på lite grann, men alla kan be på det här viset, eftersom det är vad vi oftast gör naturligt när vi t.ex. träffar föräldrarna till en vän. När vi lär oss något om vår väns familj, då lär vi oss också något om vår vän. Var noga med att läsa länkarna till höger på webbsidan, för att få praktisk bönehjälp när du ber med hjälp av dessa scener.

Sakarias kunde inte föreställa sig hur Gud kunde övervinna Elisabets ålderdom och han kunde inte alls tala tills han kunde säga sin nya sons namn, "Gud är trofast." Ängeln meddelade Maria att "ingenting är omöjligt för Gud." Elizabeth säger: "Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse." Marias hela väsen förkunnar Guds storhet och hennes ord upprepar hennes förfäders tro.

Medan vi går runt i vår vardag denna vecka, kommer dessa underbara berättelser forma vår vecka. Det kommer att bli en Sakarja-i-tvivel-ögonblick, när vi inte kan föreställa oss Guds närvaro, och ett annat Sakarja-ögonblick då vi kan säga: "Gud är trofast." Det kommer att finnas tillfällen då det bland veckans foton på våra datorskärmar kommer att påminna oss om en känsla av att vara överväldigade och vi vill säga: "Hur kan detta ske?" Och det kommer att finnas tillfällen då det kommer att påminna oss om Marias ord: "Jag är Herrens tjänarinna! Låt det ske som det är sagt.

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Som alltid gäller det att utnyttja de länkar som finns till hjälp till höger för att komma igång. Klicka på bilden för att se den i full storlek och läs anvisningarna för att göra den till bakgrundsbild på din skärm.

Och överväg också på att dela den nåd du tar emot med andra.

<http://www.katolskakyrkanlulea.se/onlineretreat/toshare.html> är en plats där du kan dela dina erfarenheter och den nåd du fått ta emot på nätet.

Praktisk hjälp för att komma igång denna vecka.

När man vägleder någon i riktning mot hennes önskan att känna, älska och följa Jesus, skulle Ignatius av Loyola lära dem att tänka på evangeliets scener med stort fokus och frihet. Vi kommer under denna vecka samt den kommande att lära oss att göra detta, på ett anpassat sätt för att passa vår upptagna vardag.

Om vi bara läser en berättelse ur evangeliet, kan vi föreställa oss den med en mycket livlig fantasi, men det är inte mycket mer annorlunda än att någon berättar en intressant berättelse väldigt livfullt ur hans eller hennes liv. Det skulle i sig vara väldigt speciellt, men eftersom Bibeln är Guds ord finns det en möjlighet till något som är ännu mycket mer djupgående. Dessa berättelser är levande och aktiva uppenbarelser. När vi läser dem, händer något i våra hjärtan. Uppenbarelsen fortsätter efter och bortom texten i berättelsen.

Ignatius uppmuntrar oss att träda in i historien. Han vill att vi inte bara hör historien och får fakta om vad som hände. Han vill att jag ska uppleva historien och låta dess innebörd och uppenbarelser uppfyllas i mitt hjärta. Till detta behövs mycket fokus och frihet, och det tar mig bortom detaljerna i den särskilda texten, och gör historien levande och talar till mig eftersom jag blir en av de närvaranden i scenen. Låt oss ta två exempel.

Tid för bön till att meditera över evangeliets scener.

Om jag har tid, fast bara trettio till fyrtiofem minuter, kan jag få en underbar upplevelse av nästan alla evangeliets scener. Jag börjar med att placera mig i Guds närvaro. Jag ber formellt om den nåd jag önskar få av Gud under min bönestund. Här kan man be om nåden att växa i förståelsen för vem Jesus är, för att jag själv skulle kunna växa i min kärlek till Honom och min önskan att vara med honom.

Sedan skulle jag läsa texten i berättelsen för att därefter lägga ifrån mig den. Jag börjar med att långsamt föreställa mig scenen så fullständigt som jag bara kan. Var är den? Observera allt i och omkring scenen. Vem är där? Vilka kläder har de? Är det varmt eller kallt där? Vilka lukter förnimmer jag? Jag närmare scenen ännu mer, genom att bli aktör på scenen. Jag kan kanske vara en i folkmassan, eller så kan jag bli en av huvudpersonerna i berättelsen.

När jag kommer dit, så låter jag berättelsen spelas upp för mitt inre och bara följer med den i handlingen. I scenen är ord och handlingar inte bara som en videofilmade repris av texten. På scenen, kan jag backa tillbaka och fylla i hur scenen började, kan jag låta det som uppenbarats för mig spelas upp i ord och gester av de medverkande, och jag kan

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

tala eller bara uppleva mina egna reaktioner. Detaljerna i texten upphör att vara viktiga då erfarenheten av berättelsen går in i mitt hjärta. Slutligen vill jag avsluta med en bön, och tala inför Vår Herre, hjärta till hjärta, vän till en vän, på det sätt som det kommer till mig, och jag uttrycker min tacksamhet för den nåd jag hade just fått.

Reflektioner i vardagen av en sådan scen

Med fokus och frihet, är det möjligt att låta en berättelse från Skriften bli givande i mitten av min hektiska dag. Under denna vecka, till exempel, kommer jag att vakna, och när jag är redo för dagen (efter rakning, dusch, sminkning, och påklädning), kommer jag att tänka på de scener som vi mediterar över denna vecka. Under denna vecka kommer jag att vara Josef, Sakarias, Elisabet och Maria. Därefter kommer jag att erinra mig vad de grundläggande budskapen i dessa skriftläsningar är. Här kommer budskap som dessa, kampen för att tro och att ingenting är omöjligt för Gud, upplevelsen av att behöva lita på Gud och leva i tro, upplevelsen av att Gud är trofast. Därefter kommer jag ihåg vad jag står inför idag med ett öppet hjärta, några beröringspunkter, vissa sammanhang kommer att uppenbaras för mig.

Det kan vara så att det finns spänningar i mitt äktenskap och det är en kamp för mig att tro Guds trofasthet mot oss är starkare än vår egen envishet. I det här exemplet, när jag t.ex. är med min make, kan jag bokstavligen vandra runt i tankarna i de scener där Sakarias och Maria är med och uppleva att jag inte kan tala förrän jag kan säga, "Gud är trofast" eller vid andra gånger, "Jag är din tjänare, Herre" Eller höra Elizabeth säga: "Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse."

Kanske är en annan vana det enda jag förväntar mig. Jag kanske hanterar en fullspäckad dag, full av stress på mitt vanliga sätt som jag alltid brukar göra, (vilket jag upptäckte för flera veckor sedan i denna reträtt), vilket ibland också är en del av mönstret för min syndfullhet och mysteriet med Guds kärlek till mig. Den här veckan kan bli mycket andligt rik om jag går omkring i mitt eget livs scener, som Elizabeth, och föreställer mig dessa frågor, i bakgrunden, då jag går omkring: "Det har varit så här alltför länge, för att jag ska kunna föreställa mig någon förändring." Vem är jag att jag kan tro att jag någonsin kommer att kunna bli bättre än vad jag nu är?"

"I mitten av de här händelserna kan jag tänka mig att jag föder en ropandes röst i öknen, "Bered vägen för Herren"? "Kanske är min entré i en scen i vardagen helt enkelt att memorera en textrad från evangeliets berättelse och låta den gå runt in mitt hjärta under tiden som jag säger det på olika sätt i mellantiderna, tiotal gånger varje dag. Föreställ dig att, vi under den här veckan hela tiden upprepade Marias ord, "Jag prisar Herren av hela mitt hjärta" eller "Gud bryr sig om mig, jag som är hans ödmjuka tjänare."

Slutligen skulle det vara underbart om du skulle kunna tänka dig att dela några av dessa betraktelser, de metoder du använt, eller den nåd du har fått. Du kan göra detta genom att besöka " En plats att dela mina erfarenheter på-länken som finns bland länkarna till höger på webb-sidan .

För resan

Online Retreat - <http://onlineministries.creighton.edu/CollaborativeMinistry/cmo-retreat.html>
<http://onlineministries.creighton.edu/CollaborativeMinistry/cmo-retreat.html>

Onlinereträtt på svenska
<http://www.katolskakyrkanlulea.se/onlineretreat/index.html>

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

"Världen är laddat med Guds storhet." Den spanske jesuiten och poeten Gerard Manley Hopkins ropar ut denna proklamation med dubbel innebörd i den första raden i sin stora dikt om vår Guds älskade värld.

Jorden laddas som med elektriska impulser för att visa Guds härlighet. Jorden laddas också som en som skulle kunna ombes att göra en viss betydelsefull uppgift. Vi fokuserar på innebörden i båda dessa saker denna vecka och reflekterar över det uppdrag som har blivit givna till Elisabet, Maria, och en man vid namn Josef.

Det behövs en särskild ödmjukhet för att bli förvånad, en ödmjukhet som tillåter att det oväntade sker - det ovanliga och skrämmande. Denna typ av ödmjukhet kan vi också kalla "öppenhet". Det är en ande eller inre attityd eller läggning som gör att man är tillgänglig för vad som kan sägas eller erbjudas. Det är inte något som man kan stänga av eller på, det är en bestående vaksamhet eller känslighet för vad som finns där ute eller här inne.

Vi ber med och för den nåd av ödmjukhet denna vecka då vi tittar och lyssnar på de tre karaktärerna som lever sina roller i frälsningsdramat. Det är öppningsscenen av den sista akten. Vi kommer att lära känna hur Jesus, huvudpersonen, genom att först titta på de andra som spelar sina roller genom att ta in dem på scenen. Ignatius uppmuntrar de som gör "de andliga övningarna" att försöka få in aktörerna på scenen med hjälp av sin föreställningsförmåga. Vi använder minnet och vår förmåga att tänka och tonar ned något av detta naturliga område som vi alla har, föreställningsförmåga. Vi kan lättare komma till sanning, tror vi, av logik, och användning av fakta, och användning av våra minnen. Vi säger att fantasi är resultatet av föreställningsförmåga, och hur bra är det?

Psykologin använder vår känsla av seende för att flytta vår fantasi i så kallade projektiva tester. Du kanske till exempel har gjort Rorschach test. I detta test så ser du en bläckplump och genom ditt verbala svar, uppenbaras några viktiga sanningar för personen som utför testet. Personens som gör testet har uppenbarat någon sanning med hjälp av sin fantasi. Det är mer kraftfullt än de flesta av oss tror. Ignatius litade på att alla människors själsförmögenheter var krafter genom vilket Gud kan komma till oss.

Så denna vecka, sätter vi denna förmåga i arbete så att den är öppen för nåden av öppenhet, ödmjukhet och förtroende. Var uppmärksam på var du står när Maria får besök av en ängel. Var medveten om vad du tänker när ängeln säger och vad Maria tänker. Vad säger du och gör när du följer Maria till Elisabets hus? Vad gör Joseph när han vaknar ur en dröm där han förstår att han måste gifta sig med sin fästmö, även om hon är med barn, som han vet inte är hans?

Därefter ber Ignatius oss att reflektera över oss själva och ta emot några insikter och nåd. Kanske vi tittar på Maria på avstånd. Det är bra. Nu får vi be med känslan av avstånd. Kanske avståndet kommer från att inte vilja ha något att göra med mystik och att behöva förtrösta. Där står vi sedan bedjande med sanningen, vars verklighet har visats på ett nytt och dramatiskt sätt. Att komma nära Jesus och hans nära vänner är för Ignatius, ett sätt att komma närmare oss själva.

Detta är inte på något sätt självupptaget eller narcissistisk. Ju närmare jag kommer mig själv och min verkliga sanning, desto mer innerligt erfar jag att Jesus är med mig. Guds sanning, som blev människa, inträder i dessa tre personers liv genom att ladda dem med tillit och ladda dem med mysteriet att ge sig in i överraskning och äventyr. Detta är en skrämmande, men trösterik vecka för oss som tittar och lyssnar på människans kamp för att låta Gud komma in i våra privata och personliga scener. Vi ber också att få ta emot.

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Med dessa eller med liknande ord

Käre Jesus,

Tack för att du än en gång har visat mig fotoalbumet av din familj. Det är lite annorlunda, att be på det här sättet, och jag kan känna att jag blir mer medveten om mig själv. Var med mig i detta. Låt mig känna att detta för mig närmare Dig.

Jag föreställer mig Elisabet och Sakarias som kämpar för att få barn och till sist ger upp. Hur svårt måste det inte ha varit för dem! Höll de ihop och bar de varandra i deras smärta? Hur har de hanterat det i sitt äktenskap? Därefter, flera år senare, visas en ängel och säger åt dem att de kommer att få ett barn.

Sedan tittar jag på Maria och Josef. Hon var så ung. Jag ser henne skratta i köket, och röra i soppan på spisen, underhålla sina vänner med sina berättelser. Var det där du lärde dig att berätta historier - från din mor? Sedan ser jag henne - denna livliga kvinna med ett smittsamt skratt - stående i ett tomt kök när ängeln uppenbarar sig. "Kommer hon att bli Guds moder?" Jag tittar med förvåning när hon kämpar. Hon vet att det kommer att vända hennes liv upp och ner! Är hon verkligen villig att krångla till sitt liv på detta sätt? Hon vill bara leva ett enkelt liv, laga mat till sina vänner, gifta sig med Josef, och att be i synagogorna varje vecka. Ja, hon vill leva sitt liv för dig, Gud, men måste det vara så svårt?

Det föll mig aldrig in att Maria skulle kämpa med detta. Jag trodde att hon bara log lycksaligt och så var beslutet över. Men jag ser hennes kamp med sin rädsla och sin bön till Gud, ber som hon alltid gör när hon är rädd. Hennes rädsla skingras. Självklart, om detta är vad Gud vill för henne, kommer hon att göra det. Och där är hon fortfarande stående i köket, och soppan är fortfarande bubblande på spisen. Hon ser lugnt och direkt på ängeln och säger: "Ja."

Jag är förvånad över kraften i denna typ av bön inför dig, Jesus. Jag titta på din mor och hon blir en verklig person för mig. Jag tittar på henne när hon säger Ja. Då känner jag att jag själv blir medveten om min egen bön. Kanske är min bild på väg att försvinna bort. Då gör jag samma sak som Maria gör. Jag blir rädd och jag ber till Gud. Långsamt avtar rädslan.

Jesus, jag är inte säker om jag någonsin såg din mor som en verklig, levande person innan. Jag ser henne säga Ja och jag undrar över mitt eget Ja i livet. Jag vill lära känna Dig bättre och att göra mitt liv mer likt ditt. Jag vill vara öppen för det du vill säga till mig och de meddelanden som du skickar mig, även om din budbärare inte bär vingar och gloria utan är de människor jag ser varje dag i mitt liv. Käre Jesus, hjälp mig att känna igen budbäraren. Hjälp mig att lyssna på meddelandet. Mest av allt hjälp mig att säga Ja.

En bön att börja dagen med

Låt mig med allt som jag är idag;
Allt som jag försöker idag,
Låt mig med allt jag möter, tankar,
och alla frustrationer och felsteg
Låt mig med allt, få lägga mitt liv i dina händer

Herre, mitt liv är i dina händer,

Online Retreat - <http://onlineministries.creighton.edu/CollaborativeMinistry/cmo-retreat.html>
<http://onlineministries.creighton.edu/CollaborativeMinistry/cmo-retreat.html>

Onlinereträtt på svenska
<http://www.katolskakyrkanlulea.se/onlineretreat/index.html>

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Låt denna dag ge dig pris och ära..

Läsningar:

Luk 1:5-25, 57-66

Luk1:26-38

Luk 1:39-56

Luk 1:67-79

Matt 1:18-24

